

28 червня – День Конституції України

Спортивний гарт

Шановні співвітчизники!

28 червня 1996 року увійшло в історію нашої держави як День великого загальнонаціонального порозуміння та верховенства національних інтересів. Прийнята цього дня нова Конституція суверенної України викристалізувала національну ідею, відобразила ментальність, волю та прагнення українського народу до власної національної державності. Та, на жаль, навіть найкраще виписана Конституція – це лише частина зробленої справи. Адже побудова держави потребує великої праці – праці нації загалом і кожного її громадянина зокрема.

Прикро, та ми відзначаємо цей день не в святковому піднесеному настрої, а в глибокій тривозі за Україну та її майбутнє. Нав'язана нам війна ставить нас перед необхідністю захисту держави, її кордонів та Конституції.

Всі ми прагнемо, щоби задекларовані права стали реальністю. Коли кожен громадянин України відчує, що його життя, здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека дійсно визнані найвищою цінністю, тоді ми зможемо з гордістю заявити: Україна стала демократичною державою. Нехай же демократичні засади, що були закріплені цим надзвичайно важливим документом, стануть реальіями нашого сьогодення, а дух законності прийде до серця кожного громадянина.

Тож наберімося терпіння та віри у те, що українці житимуть в країні, яку з гордістю називатимуть конституційно розвинутою та правовою європейською державою, і день – 28 червня – буде всенародним святом. Будьмо разом у процесі побудови справжнього, незавуальованого демократичного громадянського суспільства.

Від усього серця бажаємо всім українцям миру, міцного здоров'я, добробуту, затишку в кожному домі, мудрості та далекоглядності, високих досягнень, успіхів у праці та нових звершень заради реалізації принципів Основного Закону нашої Батьківщини – народовладдя, гуманізму та законності.

У неділю – День молоді

Щиро вітаємо, дорогі друзі!

Для кожної людини молодість – неповторна та хвилююча пора. Її знаменним є те, що саме у розпалі літа Україна відзначає найоптимістичніше, найбадьоріше свято всіх, хто відчуває себе молодим не лише за віком, а й душею.

Молодь завжди була, є і буде тим рушієм історії, авангардом, який не хоче миритися зі сумними реаліями сьогодення, а впевнено та невідступно діє, утверджується, долаючи, здавалось би, непоборні перепони часу, щоби змінити світ на краще.

Ісус увійшов у Єрусалим, знаючи, що йде на страждання і смерть. Його вітали діти і молодь, адже шире серце, не зіпсуте брехнею та стереотипами, відгукується на Божий поклик і співає «Осанна!».

Ось так і сучасність: сотні тисяч молодих українських сердець відгукнулись на Божий заклик і вийшли відстоювати правду та справедливість. Пишаємося тим, що саме українська молодь першою виступила проти свавілля корумпованої влади, стверджуючи всьому світові, що вона є незмінним важелем розвитку суспільства, його найбільш перспективною генерацією, яка може творити, й упевнені – ваші серця, ваш розум, молодецький запал і ваша воля змінять нашу країну, створять світле, чисте, справедливе майбутнє.

Ви не відступились, коли вас лякали, били й вбивали, ви не відступаетесь й зараз, коли нелюди зазіхають на цілісність нашої держави; ви утвердили, що здатні плисти проти течії зла, брати на себе відповідальність і дивитися у вічі небезпеці.

Бажаємо нашій молоді незалежних думок і сил, щоби переможний фонтан ідей не вичерпував себе, а молодеча енергія творити надихала на великі звершення заради щасливого майбутнього нашої України.

Будьте й надалі справедливими та непоборними. Досягайте успіхів і вірте – перемога не забариться!

Голова райдержадміністрації
В.ШЕПЕТА

Заступник голови районної ради
Л.ХРУСТАВКА

Оголошення

У неділю, 29 червня, на площі Героїв Євромайдану м. Чорткова проходять заходи з нагоди Дня Конституції України.

Буде відправлена поминальна панахида за українців, які загинули, захищаючи права та свободи громадян, територіальну цілісність, суверенітет і конституційний лад в Україні.

Поч. о 12-й год. 30 хв.

Оргкомітет

Олімпійський день у Білій

Минулої неділі XXIV районні спортивні ігри Чортківщини приймало найбільше село нашого району й області – Біла – переможець попередніх змагань. Вони збіглися в часі зі ще однією помітною подією в житті села – відкриттям оновленого спортивного комплексу «Чемпіон», який став базою для проведення ігор. А присвячені були 100-річчю створення січового стрілецтва і 95-й річниці Чортківської офензиви.

Уже давно подібні змагання не бачили такої кількості поважних гостей, на які завітали: народний депутат України Іван Стойко, в. о. голови Тернопільського обласного відділення Національного олімпійського комітету Віталій Ігнатенко, голова райдержадміністрації Віктор Шепета, заступник голови районної ради Любомир Хруставка, привітавши учасників ігор та уболівальників команд. Кожен із них у своєму виступі згадав про непрості доленосні події, які відбувалися й досі відбуваються у нашій державі, тож вшанували хвилиною мовчання героїв Небесної сотні й усіх, хто загинув у боротьбі за демократичний розвиток і територіальну цілісність України.

У рамках Олімпійського дня В.Ігнатенко вручив усім спортивним сім'ям, які брали участь у змаганнях, подарунки, а Білівсько-

му сільському голові Володимир Шматку за активну підтримку сільського спорту – футбольні м'ячі. Останній також удостоївся Почесної Грамоти за перемогу в традиційному щорічному конкурсі «Найкращий населений пункт із благоустроєм та громадського порядку в Чортківському районі у 2013 році» від заступника голови районної ради Л.Хруставки. Як підтвердження сказаному – оновлений спортивний комплекс, де з'явилися нові споруди, зокрема майданчик для малечі, проводиться освітлення стадіону, зроблено огорожу тощо. Він став справжньою окрасою села, а самих ігор – люди, яких того дня зібралося дуже багато, аби по-вболівати за спортсменів-аматорів.

(Закінчення на 6-й стор.)

Позиція

«Не раз ми ходили в дорогу...»

Читайте на 3-й стор.

МЕРЕЖА ОФТАЛЬМОЛОГІЧНИХ ЦЕНТРІВ
АНАТОЛІЯ СОВВА
ЧЕРНІВЦІ-ТЕРНОПІЛЬ-ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ-ЛЬВІВ-ЛУЦЬК-ІВАНО-ФРАНКІВСЬК
www.clinica-dr-sovva.com.ua

**ЯКІСНЕ ЛІКУВАННЯ ЗОРУ
ЗА ДОСТУПНИМИ ЦІНАМИ**

**ВИДАЛЕННЯ КАТАРАКТИ
від 900 грн.***

*У вартість лікування входить:
● ультразвукова методика;
● кристалик US Optics ;
● медикаментозне забезпечення;
● безкоштовні обстеження до повного одужання.

Керівник центру "AS"
Анатолій СОВВА

2 липня м. Чортків
музична школа, вул. Степана Бандери, 73
запис за тел. 3-98-96, 2-33-57,
(099)346 62 81, (063)893 50 90

САМОЛІКУВАННЯ МОЖЕ БУТИ ШКІДЛИВИМ ДЛЯ ВАШОГО ЗДОРОВ'Я

Генерація

А ми тую стрілецьку славу збережемо...

Сто років тому в Львові постала Бойова Управа Січових Стрільців, головою якої був К.Трильовський. Це був масовий рух української молоді, підготовлений у «Просвіті» та «Січах».

У 1914 році царська Росія захопила Галичину, на захист якої і виступили Січові Стрільці. Вони героїчно перемогли ворога на горі Маківці та Лисоні й вкрили себе невмирущою славою. Подвиги стрілецтва оспівані в сотнях народних пісень, наприклад: *Росія! Росія! Де твої сини?*

У горах Карпатах усі полягли.

Січові Стрільці завжди сповідували національну ідею побудови Української Соборної Держави.

ня. І знову – руїни... домовини...

Ножем краяла людські серця мелодія лемківської пісні-реквієму «Плине кача по Тисині». А діти співали як соловейки. Одна пісня змінювала іншу якось природно й невимушено. Всі концертні номери відшліфовані, добре навчені, хоч підготовлені за надто короткий час. Уміють віддавати тепло своїх неспокойних сердець учитель Наталія Гут і Василь Пасечко. Із вдячним словом до директора школи Богдана Скриника й організаторів концерту

Ось цій славній даті – 100-річчю січового стрілецтва та 95-літтю Чортківської офензиви і був присвячений концерт у Милівцях. На свято прийшли дорослі (хоч і дуже мало), діти та вчителі. Приємно було зустрічати бажаних гостей – вчителів та учнів школи сусіднього села Заболотівка. Всі вони по-святковому вдягнені, з піснями на устах, бадьоро крокували в гості. Це, звичайно, дуже приємно та зворушливо для всіх присутніх, створювало атмосферу дружби і вдячності.

Насамперед милівецькі школярі поклали квіти на могилу воєнків УПА, а потім, повернувшись до школи, словом і піснею прославили усів, згадали їхні героїчні подвиги. З болем у серці та сльозами на очах глядачі поєднували події сторіччя, які, на жаль, так несподівано повторилися в наші дні, коли знову гинуть люди на своїй землі від куль підступного жорстокого ворога, котрий руйнує наші міста й села, вбиває наших воїнів та мирне населен-

звернувся шанований у селі чоловік, ентузіаст добрих справ Данило Пуляк, підкресливши важливість патріотичного виховання школярів і молоді на прикладах стрілецької й упівської слави та героїзму для відродження української нації.

Чомусь мені пригадалася казка Бориса Грінченка про криницю з живою водою, яку стереже лютий ворог – Змій і спалює всіх, хто тільки підходить до неї. Тож благаймо разом нашу долю:

*О Доле! Героя з огнистим мечем,
Що вб'є того змія, пошли нам, благаю.
Хай воду чудовену живущим дощем
Розбриска по рідному краю.*

Марія ВИННИЧУК,
позаштатний кореспондент «Голосу народу» с. Милівці
Фото Володимира ТКАЧИКА

Обереги роду

«Я ще й досі станична»

Так відчуває себе Франка Михайлівна Грабець зі с. Чорнокінецька Воля. Вона ж – зв'язкова Бистрого на псевдо Ружа. Бо ще й досі в серці горять слова молитви-клятви, яку придумав славний командир для молодого поповнення УПА: «Україно, свята мати Героїв. Я вірю Тобі, у Твою святу Правду. Бо Ти, пресвята, многостраждальна Мати, несеш великий тяжкий хрест, як ніс Ісус Христос. У п'ятницю Його били, у п'ятницю Його кували й у п'ятницю Його розп'яли на хресті. І вмер Він для нашого спасіння. Україно моя, буду вірна Тобі до кінця свого скону». І вона на правду вірна своїй Батьківщині. Відвага, безстрашність у боротьбі з окупантами рідної землі, як наслідок 15 років страченої у концтаборах на заслання молодості – усе заради її незалежності. І ось дочекалася – Україна самостійна. Та чи вільна? Сподівається, що нині – уже так.

Україна-ненька – ось як про державу говорить Франка Михайлівна, так навчила говорити про неї і маленького шестирічного правнука, котрий проживає в Красноярському краю в Росії. Яка гірка іронія: з тією далекою стороною пов'язала доля пані Франку і горем, і радістю – там совіти скинули з поїзда і забили її тата, що разом із дружиною та донькою їхав відбувати покарання за любов до України, там відбувала доволітне заслання наша співрозмовниця і там же зараз її найрідніші – єдина донька Ганна, двоє онуків і правнук.

Щемить за рідну землю серце зараз, на 23-му році незалежності. Декламує старенька вірш, який пам'ятає ще з молодості і який, погодьтеся, не втратив актуальності й тепер:

*Сонце потемніло над нашою Україною,
Мати руки ломить над малою дитиною.
Тяжкої тривоги Вкраїна діждалася,
Сини молодії в бій повідправляла.
Пусткою все вкрило,*

*куди глянеш оком, –
Неорані поля поросли осокою.
Лиш-но чорні орли по полю ганяють,
Полеглим героям очі видзьобають.
Нема кому вкрити молодее тіло,
Ані запитати, що його боліло.
Мати не спитає,*

*бо в тяжкій неволі,
А батько ся бере на бойовім полі.
Сестра одинока про брата не знає,
Бо сама по горах, по степах блукає.
Якби ж вона знала про брата розлуку,
Вона б не зважала на горе, на муку:
Бігла б через гори, бігла б через скали,
Бо їх було двоє, вони так кохались.
Назбирала б зілля, убрала би труну,
В ленту синьо-жовту
і хрест придбала б підписаний збоку.*

*Так твоя сестричка тобі би служила,
Та вона не знає, чи буде тя мила.
Обмиють тя роси і дощик дрібненький,
Обітре твої рани вітрець молоденький.
Хоч твоя могила –*

*той камінь на полі,
Безсмертна твоя слава,
український герою.*

Оксана СВИСТУН
Фото Ореста ЛИЖЕЧКИ

Осанна!

«Від села до села стрілецька слава простяглась»

Протягом 17-18 червня в районі проводилася спортивно-патріотична естафета, присвячена 100-річчю створення січового стрілецтва та 95-ї річниці Чортківської офензиви, в якій взяв участь і учнівсько-педагогічний колектив Шульганівської ЗОШ I – II ст.

Історія України... Забуті імена, викреслені з пам'яті цілі сторінки, зруйновані могили, поломані хрести, понижені церкви... Ми прагнули воскресити в пам'яті одну із забутих сторінок нашої історії про Українських Січових Стрільців і Чортківську офензиву.

*Хай мати не побачить смерті сина,
Хай дівчина не плаче за коханим,
Хай батько виростить дитину.
Хай прийде мир на нашу Україну!*

Галина ОПИХАНА,
староста гуртка «Юні історики»
Шульганівської ЗОШ I – II ст.

Ода Офензиви

(Пісенний текст)

*Де хвиля шумлива Серетом іде,
Де зелено червень буяє,
Там Галицька Армія наступ веде,
Від шляхти Чортків визволяє.*

*До лав відчайдушних,
відважних стрільців
Стають все нові добровольці.
У серці звитяга, гвинтівка в руці,
Козацькі сини – наші хлопці.*

*П-іє.
Усе поглинає, мов полум'я, час,
Але, як любов незрадлива.
Нескореним духом об'єднує нас
Чортківська свята Офензива.*

*Історія впише сторінки свої,
Але незабутньо, яскраво,
Щороку отам, де точились бої,
У мальвах цвіте наша слава!
Прийшла перемога жадана така,
Героїв народ наш вітає,
А курінь під проводом Дибубляка
Стрільця молодого ховає.*

*Зоріють прощальні слова
на вустах,
– Хай буде Вкраїна щаслива!
Полинула в небо душа,
наче птах,
Лишилась повік Офензива.*

Раїса ОБШАРСЬКА

Відпочинок за вибором

Відпустка-2014, або Чим замінити окупований Крим?

Перший місяць сонячного літа підходить до завершення, а сезон відпусток саме у розпалі. Та куди поїхати відпочивати українцям цього року, якщо на кримських пляжах майорить не блакитно-жовтий стяг, а російський трикопелор? Щодо цього ми звернулися до однієї з туристичних агенцій Чорткова.

Варіант №1 – український/патріотичний. Окрім Кримського півострова, ще 5 областей мають доступ до Чорного моря – Донецька, Запорізька, Херсонська, Миколаївська й Одеська. Та перші чотири варіанти, безсумнівно, повністю поступаються Криму в плані туристичної інфраструктури і клімату. Одеса ж на їхньому фоні виглядає доволі конкурентоспроможною. У Південній Пальмірі, в розрахунку на те, що кримські туристи передислокуються до них, вже навіть порахували, що в змозі прийняти додаткових два мільйони відпочивальників! Та за інформацією, що надходить із Одеси, похвалитись великою кількістю туристів готельєри поки що не можуть. Працівник чортківської агенції підтверджує ці дані, запевняючи, що кількість охочих провести літній відпочинок в Україні надзвичайно низька.

Варіант №2 – європейський/оптимальний. Європейські країни Чорногорія, Греція та Болгарія стають дедалі популярнішими туристичними «точками» українців. Напевно, це найкращий варіант у категорії ціна/якість. У середньому, за тижневий комфортне (мається на увазі «all inclusive») перебування у 3-зірковому болгарському готелі вам доведеться заплатити 300-400 євро, у чорногорському та грецькому – близько 500 одиниць тієї ж валюти. Для порівняння, якщо ви такі наважитесь поїхати у поки що російський Крим, вам доведеться розпрощатись із значно більшою сумою, при цьому не отримуючи й половини тих умов, котрі пропонують європейські країни. За словами туристичного агента Руслана Новака, цюгоріч Болгарію обирають навіть затяті любителі відпочинку в Криму, котрі по 5-10 років проводили відпустки на півострові.

Варіант №3 – арабський/найдорожчий. Температура повітря стабільно вище +35, ймовірність опадів – мінімальна, вдале географічне розташування та розвинена інфраструктура. Саме завдяки цим факторам Туреччина та Єгипет вже давно вважаються одними із найрозкішніших курортних місць. Та за тижневий відпочинок у тих краях ваш гаманець спорожніє на 700-800 євро, що в теперішній час є доволі великою сумою. Втім, якщо така цінова категорія вас задовольняє, то ніщо не завадить вашому відпочинку бути казковим.

P.S. Якщо ж ви такі і наважитесь їхати відпочивати на анексований Кримський півострів, то повинні розуміти, що вас там чекаємі: ви витратите значно більше коштів аніж у багатьох інших європейських туристичних країнах; про привітність ошуканих пропагандою кримчан до «Бендерівців із Тернопільщини» годі й мріяти; нерідко зустрічатимуться таблички «вход на територію бази по російським паспортам»; а якщо вирушите у подорож власним автомобілем, то у вас будуть всі шанси повернутися додому вже без нього. Тож добряче подумайте перед тим, як визначитись із місцем для літньої відпустки, аби випадково не почати годувати армію держави-агресора.

Тарас ЗАЯЦЬ,
студент ТНПУ ім. Гнатюка,
спеціальність «Журналістика та інформація»

Спортивний гарт

Олімпійський день у Білій

(Закінчення. Поч. на 1-й стор.)

Право підняти прапор змагань удостоїлися минулорічні переможці ігор серед спортивних сімей – сім'я Свиридів із Білої. В упертій боротьбі вони й цьогоріч вибороли перше місце. Друге – посіли Богдани з Джуринської Слобідки, а третє – Олійники з Бичківців.

Окрім цього виду, програма змагань включала ще сім дисциплін, де точилася не менш безкомпромісна боротьба. Так, у підтягуванні на перекладні не було рівних білівчанину Ярославу Махневичу, рекорд якого – 46 разів, нікому того дня не вдалося побити. Хоча Андрію Волянському з Пробіжни забракло всього дві спроби. Почесну бронзу виборів Володимир Бубель з Товстенського (34 рази).

Тріумфували господарі й у секторі змагань силачів – штовханнях гіри, де друге місце поділили між собою богатири з Ягільниці і тієї ж Слобідки, а бронза дісталася команді скородян, де тон задавав сільський голова Михайло Шатковський.

Інтелектуали зійшлися у запеклих шашкових баталіях, які розгорнулися в місцевому будинку культури. Ім'я нового чемпіона району з шашок – Павло Мартинюк, котрий представляв Джуринську Слобідку. Єдине призове (срібне) місце для Білобожниць виборів Степан Тимофій. А Євген Боднар зі Звиняча та Іван Марцинів із Бичківців поділили між собою 3-4 сходинки п'єдесталу пошани.

А ось у змаганнях рукоборців не було рівних кремезним хлопцям із Синякового. До честі аматорів з цього мікрорайону міста, вони виставили команди у кожній дисципліні й у дебютних для себе іграх вибороли високе четверте загальнокомандне місце. У фіналі – вони здолали Шманьківчики.

А бичківські аматори – неодноразові переможці району з армрестлінгу – цьогоріч вдовольнилися лише бронзою.

Найбільший ажіотаж у глядачів завше викликають змагання з перетягування каната. Не раз здавалося, що він ось-ось лусне від напруги в неймовірно дужих чоловічих руках. Тут у фіналі зійшлися білівські та слобідські козаки-богатири – два головних фаворити змагань у командному заліку. Зовні не такі грізні на вигляд, як їхні з оголеним торсом візаві, господарі на чолі зі своїм вїйтом В.Шматьком таки зуміли перетягати слобідчан.

Із самого ранку до пізнього вечора через велику кількість учасників (36 команд) тривала запекла боротьба на волейбольних та міні-футбольних майданчиках, результати яких і визначили переможця ігор – команду Джуринської Слобідки (її доробок – 750 очок). Очоловані своїм колишнім односельчанином – безкорисливим ентузіастом і щирим меценатом спорту Іваном Блаженком, вони тріумфували і в першій, і в другій дисципліні, декласувавши у фіналах відповідно Скородянці й Пробіжню. Отож, наступного року слобідчанам знову, після річної перерви, випала честь приймати ігри. Друге місце посіло село Біла, відставши від переможця всього на 17 пунктів (733 очки). «Бронза» – у Бичківців (624). Переможця і призером було вручено пам'ятні кубки та призи від організаторів змагань – РЦФЗН «Спорт для всіх» і ФСТ «Колос». Проте їм ніколи купатися у проміннях слави, адже вже цієї неділі доведеться захищати честь Чортківщини на обласних спортивних іграх у Великих Гаях. Тож побажаємо їм повернутися звідти з новими звитягами.

Любомир ГАБУСЬКИЙ
Фото Оresta ЛИЖЕЧКИ

Спартакіада

Досвід, клас, приклад...

Нещодавно в Гусятині на базі місцевої ДЮСШ проходила чергова традиційна спартакіада працівників дитячо-юнацьких шкіл області. Як завше, у програму змагань було включено чотири дисципліни: волейбол, міні-футбол, настільний теніс і шахи. Як і кожного року, колектив нашої спортивної школи не залишився без призов. Впевнена та переконлива гра у міні-футболі привела до переможної вершини – I місце. З таким же результатом мали б закінчитись і волейбольні баталії, але, як кажуть самі наставники, «сіли батарейки», тож у підсумку – II місце. Крім цього, у змаганнях шахістів чортківчани теж пройшли у фінальну частину.

Команда тренерів Чортківської ДЮСШ нагороджена кубками і грамотами обласної профспілки працівників освіти та науки й обласної дитячо-юнацької спортивної школи.

Отож, варто підкреслити – молоде покоління має хороших наставників і приклад для наслідування, про що й говорять результати.

Володимир ШЕВЧУК,
заступник директора з навчально-тренувальної роботи
Чортківської РК ДЮСШ

Футбольні матчі

Як Аргентина-Ямайка

У зв'язку зі спортивними іграми Чортківщини черговий тур районної першості з футболу, як ми уже повідомляли, перенесено на резервний день, а ось п'ятий тур чемпіонату області відбувся згідно з календарем. На жаль, у ньому ФСК «Чортків» зазнав найдошкульнішої поразки в цьому сезоні, поступившись у виїзному матчі ФК «Борщеву» з розгромним

рахунком – 0:5, і посідає передостаннє місце в турнірній таблиці, випереджаючи тільки ФК «Козова», який знявся з першості. У інших матчах туру зафіксовані такі результати: ФК «Нива» Тербовля – ДЮСШ Тернопіль – 6:1; «Колос» Бучач – ФК «Бережани» – 0:1; ФК «Поділля-Агрон» Тернопільський р-н – ФК «Козова» – 3:0; «Дністер» Заліщики – вихідний.

МІСТО

Газета в газеті

Берімо приклад

«ОСББ – це дієво»

Синьо-жовтий прапор високо на флагштоці, буйство квітів на... возі, глечики на плетеному тину – ні, це не держустанова і не музей, це подвір'я звичайної п'ятиповерхівки у спальному районі міста. Хоча, може, й не зовсім звичайної, бо не звиклі ми бачити такі атрибути українськості біля багатоквартирних будинків. Шухевича, 2 – адреса, за якою можна спостерігати вказане вище. Чисте, доглянуте подвір'я, зелені насадження надовкола, яких з кожним роком все збільшується, дитячий майданчик, спортивні споруди, альтанка, навіть мангал – усе це справа рук тих, хто живе тут. Бо бути власником квартири – це не означає лише проживати у ній й турбуватися про стіни суто своєї оселі, а й передбачає догляд за будинком у цілому й прибудинковою територією. Так усвідомлюють свої обов'язки жителі Шухевича, 2 й так же рекомендують ставитися до спільної домовки усім, кому долею судилося жити під одним дахом. Поділитися секретом, як результативно господарювати, кореспонденти районки попросили мешканців цієї багатопверхівки.

не лінуватися, подавати приклад. Скажемо впевнено, оглядаючи результати роботи, що в нашого співрозмовника усі вони наявні.

Хоча пан Лисак не хоче виокремлювати себе, бо переконаний, що лише гуртом можна досягти успіху. «90 відсотків людей підтримують усі наші починання, вносять свої пропозиції, активно долучаються до їх втілення. Марійка Балик, Оксана Лаврик, Тетяна Вільгард (бухгалтер ОСББ) – мої перші помічниці. А які композиції придумує Оля Сандул! Оці от барвисті квіти – то її робота.

Чоловіки теж не пасуть задніх. Андрій Балик, Петро Мончуковський, Олександр Сахненко: покличеш – завжди допоможуть».

Із задоволенням показує господар наслідки спільної діяльності: залита обмостка навколо всього будинку, викладені тротуарною плиткою доріжки й майданчики біля під'їздів (це теж самостійно, усіх навчив цій справі Роман Гайовський), залатаний дах, що проти-

«Ми свого часу об'єдналися в ОСББ і відтоді все робимо самі й за свій рахунок», – заявляє голова об'єднання співвласників багатоквартирного будинку № 2, що на вул. Шухевича, Іван Петрович Лисак. І пояснює: «Наш дім було здано у 2001 р. у дуже поганому стані, бо його будували-добудовували роками, він замокав, стіни розбирали і знову зводили. Працювала будівельна бригада зі солдатиків, а отже, й про високу професійність майстрів говорити важко. Але для нас, військових, він був як рятівна соломинка, адже отримати житло після стількох років служби вже й не сподівалися. Тому й за такий подарунок вдячні долі. Недоробок було багато, але від ЖЕКу за шість років (з 2004-го, відколи стали на баланс у міськраді, до 2010-го – часу створення ОСББ) ніяких робіт у напрямку їх виправлення не було проведено. На загальних зборах було вирішено від'єднуватися від ЖЕКу й самим доглядати за своїм будинком. Головою обрали мене. Відтоді й організовую людей і роботу».

Іван Петрович каже, що голова ОСББ повинен поєднувати в собі три критерії: бути організатором, психологом й самому

кав, підведене світло у підвалах (110 В за технікою безпеки) та встановлений потужний ліхтар, що освітлює подвір'я... Багато зроблено, багато ще – у планах. От зараз ОСББ зібрало 4,5 тис. грн. – і на ці гроші вже є застосування: криницю копати-мутувати разом із мешканцями сусідніх двох будинків, бо часті перебої з водопостачанням, та й ту, що тече з кранів, не завжди можна назвати «життєдайною».

Доволі часто, більше чотирьох разів на рік, роблять на Шухевича, 2 толоку, по-колишньому суботник. Для того, щоб чисто й затишно було у дворі, з цією метою й урни встановлено біля кожного під'їзду, закуплено газонокосарку. Прибиральниць не наймають, знову-таки самі за порядком слідкують.

Просимо співрозмовника поділитися з нами та нашими читачами суто фінансовими механізмами діяльності ОСББ. І він охоче відгукується на прохання – може, комусь буде корисно, захочуть люди теж утворити об'єднання співвласників, то всі плюси й мінуси цієї справи на прикладі його будинку можна вивчити.

Отже, так. Щодо плюсів. Зі слів пана Лисака, за 1 кв. м у ЖЕК беруть квартплату в розмірі 1,24 грн., а їхнє ОСББ встановило внески для утримання й прибудинкової території – 0,66 грн. за 1 кв. м. Якщо в сумі, то за трикімнатну квартиру оплата становить 67,7 грн. на місяць. Це вдвічі менше, ніж у ЖЕКу, а отже, відпадає питання пільг (і так вдвічі менше, ніж у державній конторі). Більшість жителів внески сплачує справно. Є й такі, що ще не живуть в своїх квартирах, але гроші на утримання будинку дають, бо розуміють необхідність. Хоча, як зауважує Іван Петрович, у стаді не без поганої вівці. Мешканці однієї квартири навідріз відмовляються платити, тому ОСББ готує документи в суд, бо як інакше вплинути на людей – не знають. Ось вам і мінуси впливли – недосконалість законів про ОСББ. Методи впливу на злісних неплатників, приватизація земельної ділянки, на якій стоїть будинок, та прибудинкової території, й ряд інших – над ними законотворцям ще треба попрацювати. Але в цілому: «ОСББ – це дієво», – підсумовує Іван Лисак.

Оксана СВИСТУН
Фото Ореста ЛИЖЕЧКИ

У всіх на устах

Мале Межигір'я – у центрі Чорткова

«Бути такого не може», – заперечать читачі. А як же тоді пояснити причину перекриття дороги загального значення двома шлагбаумами зі замками, ключі від яких – у приватної особи? Чи дозволено таке українським законом?

Про наявну в нашому місті кричущу несправедливість й нерівність між його жителями редакцію повідомила Жанетта Петрівна Чернова. Жителька вулиці Петрушевича є інвалідом I групи, онкохвора, тому її надзвичайно турбує питання доїзду до її будинку за № 1 через наявні аж дві перешкоди у вигляді шлагбаумів карети швидкої допомоги чи пожежної машини за, не дай Боже, такої потреби. Приклади таких нестандартних ситуацій уже були, от хоча б із сусідкою Жанетти Петрівни, до якої медики змогли потрапити лише після дзвінка хворої до володарки ключа від шлагбаумів.

«Я вже тут сімдесят років живу, ні в кого не було претензій до дороги за стільки літ, лиш отепер виникли. Та ж отут, під вікнами, автостанція колись була! Невже тепер машини більше шкоди роблять?» – реагує добродійка Чернова риторичними запитаннями на претензії, висунуті сусідкою з будинку за № 12. Саме за заявою останньої та ще декількох мешканців вулиці Петрушевича, Ринкової й Аптечної, а також депутата Любомира Білика, до міської ради із проханням заборонити рух вантажного й легкового транспортних засобів по вул. Петрушевича (крім транспорту жителів цих вулиць), оскільки через навантаження й вібрації під час руху автомобілів будинки, розташовані

на даній вулиці, отримують значні ушкодження, й було надано дозвіл місцевими органами влади на встановлення мобільної огорожі.

На проблему заїзду й завою товарів до магазинів, що розташовані неподалік, нарікають приватні підприємці. Зрештою, ці дії є протиправними згідно зі статтею 279 Кримінального Кодексу України «Блокування транспортних комунікацій, а також захоплення транспортного підприємства».

На нашу просьбу пояснити ситуацію заступник міського голови з житлово-комунальних питань Петро Волошин відкабував: «Я нікому встановлювати шлагбауми не дозволяю і не дозволю. Хай забирають. Тоді, коли на сесії це питання вирішувалося, я був депутатом і виступав проти. Тепер ми працюємо над тим, щоб заяву-скаргу пані Чернової задовольнити, і питання це буде вирішено найближчим часом. Я бачу проблему нашого Чорткова навіть не в доїзді карети швидкої до будинків в центрі, бо проїзд через центральну частину міста все-таки є, а у ринку, який скоро буде під стінами міськради! Через торговлю посеред вулиці транспорт екстрених служб не в змозі проїхати! Це намагаємося роз'яснити нашим жителям, достукатися до їхніх сердець». Заступник мера запропонував альтернативу: рішенням виконкому встановити шлагбаум нижче по названій вулиці зранку до 4-ї години пополудню, адже в ті часи якраз діє торговиця, що й так унеможлиблює рух транспорту. Те, що на заяву-скаргу від громадянки Ж.П.Чернової дієво реагують, підтвердив і секретар міськради Михайло Бевз, й директор ринку Роман Бойко.

Маємо надію, що керівні особи дотримують слова й проблему перекриття дороги загального значення зовсім скоро буде вирішено.

Оксана СВИСТУН
Фото Ореста ЛИЖЕЧКИ

Сердечно вітаємо з ювілеєм
**Йосипа Казимировича
СИРОТИНСЬКОГО**
зі с. Коцюбинчики.

Наш славний та рідний,
найкращий у світі,
З Вами нам завжди
затишно й світло.
Ви гарний господар
і татко чудовий,
Даруєте турботу
і море любові.
Бажаємо щастя,
добра і тепла,
Хай буде здоров'я
на многі літа.

Спасибі Вам, рідний, за руки робочі,
За людяність Вашу й недоспані ночі,
Ви в нашому серці живете завжди,
Спасибі, що Ви у нас є.
Ми будем молитись і Бога просити,
Щоб Він Вас беріг ще тисячу літ.

**З повагою та любов'ю – дружина,
діти, внуки, правнук
Владиславчик
і вся велика родина.**

26 червня відсвяткувала свій
День народження найдорожча внучка
Улянка МАЛЕТИЧ
зі с. Базар.

Наша рідна дівчинко,
наше ясне сонечко,
Хай добро проміниться
у Твоє віконечко,
Дощиком рясненьким
пада з неба щастя,
Хай Тобі, Уляночко,
все на світі вдасться.
Виростає здоровою,
мудрою, слухняною,
Щоб завжди пишались
Твої татко з мамою.

Хай Бог милосердний з високого Неба,
Дарує усе, що в житті Тобі треба,
А Матінка Божа, Цариця Свята,
Дарує щасливі та довгі літа.

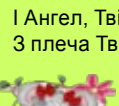

**З любов'ю – бабуся
Оксана, вуйко Василь,
Славик, Василько, Руслан.**

26 червня відсвяткувала
свій День народження
дорога донечка, сестричка та онучка
Улянка МАЛЕТИЧ
зі с. Базар.

Щоб Ти завжди була
щаслива,
Добро пізнала
у житті,
І щоб сміялися
до Тебе
Із неба зорі золоті.
Щоб гріло сонечко
ласкаво,
Щоб Бог Тебе
в опіці мав,

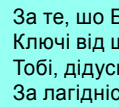
І Ангел, Твій охоронитель,
З плеча Твого, щоб не злітав.
Ми дякуєм Богу,
що Ти у нас є,
Хай силу і радість Тобі
Він дає.

**З любов'ю – тато Іван,
мама Наталя, брат Василь
та бабуся Софія.**

Щиросердечно вітаємо з ювілеєм
**Йосафата Володимировича
ПЕЛІВЕЦЬКОГО**
зі с. Сосулівка.

55-річчя –
це велична дата,
Це мудрість,
що з роками шле нам світ.
З теплом душі
вітаємо ми батька,
Ти – наша гордість
і родини цвіт.
За Тебе долі дякую я
– Твоя дружина,
І за сімейний
затишок, і кров.

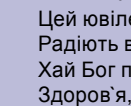

За те, що Бог послав нам доньку й сина,
Ключі від щастя, щирість і любов.
Тобі, дідусю, дякують онуки
За лагідність, турботу і тепло,
Бо розуміють: тільки Твої мужні руки –
Підтримка у житті для них і їх оплот.
Вітаємо Тебе ми, батьку, щиро,
Із вдячністю даруєм
ніжні квіти.

Нехай ідуть роки
з добром і миром,
З повагою дружина, внуки, діти.
**З любов'ю – дружина
Марійка, донька Галя з сім'єю та син
Володя з сім'єю.**

З віночка слів найкращі квіти
і серед них – українське "Многа літа"
даруємо шановній ювілярці
Надії Василівні ВАТРАЛЬ.

Цей ювілей – не тільки Ваше свято,
Радіють всі: рідні й друзі теж.
Хай Бог пошле іще років багато,
Здоров'я, щастя, радості без меж.
Хай сила завжди прибуває,
До серця старість не спішить,
Хай діти, внуки поважають
І Бог життя благословить.
**З повагою – колектив
Малочорнокінецької
сільської ради.**

Родина **КУНИКІВ**
святкує Дні народження
**Мар'яночки – 4 роки,
а Євгенка – 6 років.**

Дорогі наші сонечка!
Зичимо вам міцного здоров'я, щоб ви
купалися в морі щастя та зростали слух-
няними.

Мати Пречиста, серденько любе,
Щиру молитву ти нашу прийми,
До Свого серця, що найсвятіше,
Наших діток пригорни.
А Ти, Воскреслий Боже наш,
Будь всюди з ними посвячас,
Давай Свої перестороги,
Щоб не зійшли вони з дороги,
Яку Всевишній всім проклав,
Тебе на землю нам зіслав.

**З великою любов'ю –
батьки, бабусі,
дідусі та прабабуся.**

З першим роком вітаємо
Сергійка ТЕСЛЮКА
зі с. Нагірянки.

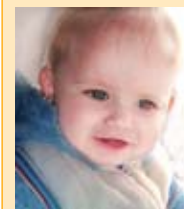
Пальчики маленькі,
носок, очі ясні –
Скільки радості
приносить це
дитя прекрасне.
Наш Сергійко
вже великий –
рочок в нього нині.
Подарунків повна
торба –
іграшки й машини.

Кольорові кульки піднесуться в небо.
І задеш свічку в торті – свято це для Тебе.
Ми попросимо у Бога щиро для маляти нашого
Миру, злагоди, любові і всього найкращого.
Перші кроки Ти зробив у житті своєму,
Не втрачай бажання йти всупереч усьому.
Хай здоров'я посилає Мати Божа з Неба,
Завжди поруч будемо ми опорою для Тебе.

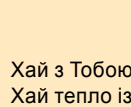

**З найкращими
побажаннями – дідусь
Яків, бабуся Галина, дідусь
Дем'ян, тітка Ірина
з чоловіком Русланом
і сестрички Оля та Настуся.**

У ці літні дні виповнюється один рочок
Сергійкові ТЕСЛЮКУ
зі с. Нагірянки.

За вікном вже вишні
червоніють нині,
А в Сергійка
«кругла дата»
– рочок вже дитині.
Мама й тато зранку
піднімуть на ручки,
Старший братик із любов'ю
ущипне за щічки.
Ніжне, миле й дороге
сонечко-малятко,

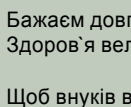
Хай з Тобою поруч буде Боже Янголятко.
Хай тепло із літніх днів зігрівляє долю,
Дощик щастячком умив і ні краплі болю.
Ти велике щастячко і потіха всім,
Ти приносиш радість в наш маленький дім.
Хай Господь із Неба Тобі здоров'я посилає,
А Мати Божа із Ісусом завжди
в житті оберігають.
**З любов'ю – мама Ольга,
тато Віталій, старший
братик Сашко, хресні
батьки Ірина та Михайло.**

Щиро вітаємо з 50-літтям
дорогу маму, бабуся, сваху
Любов Михайлівну ДРОНІВ
зі с. Мазурівка,

яке вона святкувала 26 червня.

Є ювілеї досить різні,
Та є одна
з найкращих дат,
Тоді вітає вся родина,
Бо Вам сьогодні – 50!
Літа цвіли
не просто цвітом,
А проростали у труді,
Дорослими
вже стали діти,
А Ви душею молоді.

Бажаєм довго Вам прожити,
Здоров'я великого
на довгий вік,
Щоб внуків встигли одружити
Й благословити правнуків у світ.
Усе було в житті – і радості, і біди,
І мед солодкий, і гіркий полин.
Нехай тепер буде найменше кривди,
А більше гарних, сонячних,
щасливих днин.

**З повагою і любов'ю –
доньки Юлія та Ірина, син
Віктор, невістка Оксана,
внуки Вікуся, Дмитрик, Сергійко,
Роксолана та свати.**

Хліб життя

«Це є тіло Моє... Це є кров Моя...»

У час найщедротнішого червеневого розмаїття природи надходить до християнської спільноти празник Пресвятої Євхаристії, іменованій в народі Божого тіла. Суттю його є шанування Тіла й Крові Ісуса Христа під видами хліба й вина, тобто звершення святої Тайни Причасття. Такого дня зазвичай вже зранку-раненько до церкви простують найменшенькі християни, зодягнені у незвичну на їх вік одіж – подібну до наречених. Бо то ж – Перше Причасття! Так було і в с. Біла минулої неділі. Недарма кажуть, що такий крок – то як перший іспит, а ще – перепустка в особливий світ. Адже сам Ісус Христос увійшов у їх серця. Пройдено катехитичні науки, вислухано з уст отця заохоту до подальшого християнського життя, отримано свідоцтва на згадку про чи не найважливіший день у їх житті...

Фото Сергія КОЦАНА

ПРОГНОЗ
ПОГОДИ
НА ТИЖДЕНЬ

СУБОТА
28 червня
+11 ... +20

НЕДІЛЯ
29 червня
+14 ... +24

ПОНЕДІЛОК
30 червня
+17 ... +26

ВІВТОРОК
1 липня
+17 ... +22

СЕРЕДА
2 липня
+16 ... +23

ЧЕТВЕР
3 липня
+15 ... +21

П'ЯТНИЦЯ
4 липня
+14 ... +21